

گاه شماری وقایع از جنگ جهانی اول تا انتفاضهء دوم

۱۹۱۴

آغاز جنگ جهانی اول، اتحاد امپراطوری عثمانی با آلمان و اطریش - مجارستان.

۱۹۱۶

معاهده های سرّی سایکس - پیکو بین فرانسه و بریتانیا برای تقسیم خاورمیانه.

۱۹۱۷

دوم نوامبر: نامهء لرد آرتور جیمز بالفور، وزیر خارجه بریتانیا، به لرد والتر روچیلد، نمایندهء یهودیان بریتانیا و اعلام اینکه «دولت بریتانیا به استقرار يك موطن ملی برای ملت یهود در فلسطین با نظری موافق می نگرد».
۹ دسامبر: تسخیر بیت المقدس توسط ارتش بریتانیا.

۱۹۲۰

ماه مه: شورش های خونین در بیت المقدس علیه مهاجرت یهودیان.

۱۹۲۲

ژوئیه: واگذاری قیمومت فلسطین به بریتانیا از طرف جامعه ملل.

۱۹۲۹

اوت: شورش های جدید در بیت المقدس، تظاهرات در سراسر فلسطین، کشتار علیه یهودیان در شهر الخلیل.

۱۹۳۳

ژانویه: به قدرت رسیدن هیتلر در آلمان.

۱۹۳۶

اسرائیل، فلسطین : حقایق پیرامون یک کشمکش ۱۱۹

اعتصاب عمومی فلسطینی از آوریل تا اکتبر. این آغاز شورش بزرگ فلسطینی ست که تا سال ۱۹۳۹ ادامه می یابد.

۱۹۳۷

۷ ژوئیه: گزارش کمیسیون تحقیق پیل (*Peel*) برای تقسیم فلسطین به دو دولت، ولی با پیشنهاد حفظ نظارت بریتانیا.

۱۹۳۹

۱۷ مه: تصویب کتاب سفید بریتانیا مبنی بر پیش بینی ایجاد یک دولت متحد که یهودیان و اعراب در آن قدرت را میان خود تقسیم کنند و محدودیت مهاجرت یهودیان و همچنین خرید زمین ها توسط صهیونیست ها. سپتامبر: آغاز جنگ جهانی دوم.

۱۹۴۲

مه: تصویب برنامه بیلتمور (*Biltmore*) توسط سازمان جهانی صهیونیستی مبنی بر ایجاد یک دولت یهودی در سراسر خاک فلسطین و آزادی مهاجرت.

۱۹۴۷

فوریه: لندن تصمیم به طرح مسئله فلسطین در سازمان ملل می گیرد. ۲۹ نوامبر: تصویب طرح تقسیم فلسطین توسط مجمع عمومی سازمان ملل مبنی بر ایجاد یک دولت یهودی و یک دولت عرب (قطعه نامه ۱۸۱ با اکثریت دو سوم آراء) و پیش بینی یک منطقه «تحت نظارت بین المللی ویژه» در اطراف بیت المقدس.

۱۹۴۸

۱۰ - ۹ آوریل: قتل عام بیش از صد نفر از اهالی روستای فلسطینی دیر یاسین.

۱۴ مه: اعلام موجودیت دولت اسرائیل توسط داوید بن گوریون.

۱۵ مه: ورود ارتش های دول عرب (که طرح تقسیم را رد کرده بودند) به فلسطین، مرکب از ارتش های ماوراء اردن، مصر و سوریه که با سربازان لبنانی و عراقی تقویت شده بود.

۱۲۰.....الذ گرش

۱۱ دسامبر: تصویب قطعنامه ۱۹۴ توسط سازمان ملل متحد دال بر حق بازگشت پناهندگان به خانه های شان (یا پرداخت غرامت)

۱۹۴۹

۱۱ مه: پذیرش عضویت اسرائیل در سازمان ملل.
از ۲۳ فوریه تا ۲۰ ژوئیه: قرارداد ترك مخاصمه بین اسرائیل و همسایگان عرب که نتایج جنگ را معتبر می شمارد.

۱۹۵۰

آوریل: الحاق ساحل غربی رود اردن توسط اردن هاشمی، تسلط مصر بر غزه: تصویب قانون بازگشت [یهودیان] توسط اسرائیل که هر مهاجر یهودی را از ملیت اسرائیلی برخوردار می سازد.

۱۹۵۶

اکتبر - نوامبر: تجاوز اسرائیل، فرانسه و بریتانیا به مصر پس از اعلام ملی کردن کانال سوئز توسط ناصر در ۲۶ ژوئیه.

۱۹۵۹

اکتبر: اولین کنگره الفتح که در کویت تأسیس شد.

۱۹۶۴

۱۷ - ۱۳ ژانویه: اولین نشست سران دول عرب در قاهره.
۲۹ مه: ایجاد سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف، PLO) در بیت المقدس.

۱۹۶۵

اول ژانویه: اولین عملیات نظامی الفتح علیه اسرائیل.

۱۹۶۷

۱۰ - ۵ ژوئن: جنگ شش روزه؛ اسرائیل بقیه فلسطین (اراضی ساحل غربی رود اردن، نوار غزه و بیت المقدس شرقی) و سینای مصر و جولان سوریه را اشغال میکند. از تابستان در این سرزمین ها مستعمره (کولونی) سازی آغاز می شود.

۲۲ نوامبر: تصویب قطعنامه ۲۴۲ در شورای امنیت. بر طبق آن، شرط يك

اسرائیل، فلسطین : حقایق پیرامون يك کشمکش ۱۲۱

صلح پایدار عبارت است از: حق موجودیت و امنیت اسرائیل و نیز «عقب نشینی نیروهای مسلح از سرزمین های اشغالی». فلسفه این قطعنامه اصل «صلح در برابر سرزمین ها» است.

۱۹۶۹

۴ - ۱ فوریه: برگزاری پنجمین شورای ملی فلسطین. انتخاب یاسر عرفات به ریاست کمیته اجرائی ساف.

۱۹۷۰

سپتامبر: در گیری مسلحانه بین ارتش اردن و سازمان آزادیبخش فلسطین که موجب درهم شکسته شدن ساف میشود. در ۱۹۷۱: اخراج ساف از اردن واستقرار رهبری مقاومت فلسطین در لبنان.

۱۹۷۲

۶ - ۵ سپتامبر قتل چندین ورزشکار اسرائیلی در بازی های المپیک مونیخ بدست يك کماندوی سازمان فلسطینی «سپتامبر سیاه».

۱۹۷۳

۶ اکتبر: پیشروی نیروهای مصر و سوریه برای تصرف سرزمین های اشغال شده توسط اسرائیل. شروع جنگ اکتبر موسوم به «جنگ کپور» [غفران] یا «جنگ رمضان»

۲۸ - ۲۶ نوامبر: نشست سران عرب در الجزایر. به رسمیت شناختن ساف به عنوان «تنها نماینده خلق فلسطین». اردن به این قطعنامه رأی ممتنع میدهد.

۱۹۷۷

۲۰ - ۱۹ مارس: سیزدهمین اجلاس شورای ملی فلسطینی ساف در قاهره. پذیرش فکر تأسیس دولت مستقل فلسطینی بر قسمتی از خاک فلسطین. ۱۷ مه: اولین پیروزی احزاب راست در انتخابات اسرائیل. نخست وزیری مناخیم بگین از رهبران احزاب راست.

۲۱ - ۱۹ نوامبر: سفر انور سادات رئیس جمهوری مصر به بیت المقدس.

۱۹۷۸

۱۲۲.....الن گرش

۱۴ مارس: تجاوز ارتش اسرائیل به جنوب لبنان
۱۷ سپتامبر: امضاء قرارداد کمپ دیوید بین مصر، اسرائیل و ایالات متحده.

۱۹۸۱

۶ اکتبر: قتل انور سادات، رئیس جمهوری مصر.

۱۹۸۲

۲۵ آوریل: پایان تخلیه سینا توسط اسرائیل.

۶ ژوئن: آغاز تجاوز اسرائیل به لبنان و محاصره بیروت.

۱۸-۱۴ سپتامبر: قتل رئیس جمهوری منتخب جدید لبنان بشیر جمایل که هنوز به قدرت نرسیده بود. ورود نیروهای اسرائیلی به بیروت غربی. قتل عام در اردوگاه های فلسطینی صبرا و شاتیلا و در نتیجه: ۸۰۰ کشته بر طبق کمیسیون تحقیق اسرائیلی بریاست قاضی کاهان و ۱۵۰۰ کشته طبق آمار ساف.

۱۹۸۷

دسامبر: آغاز انتفاضه یا «شورش سنگ ها» که از غزه شروع شد و سپس به اراضی ساحل غربی روداردن کشید.

۱۹۸۸

۱۵-۱۲ نوامبر: نوزدهمین اجلاس شورای ملی فلسطین در الجزایر: ساف با اعلام دولت فلسطین قطعنامه های ۱۸۱ و ۲۴۲ سازمان ملل را به رسمیت شناخته و بر محکومیت تروریسم تأکید مجدد می نماید.

۱۹۹۱

اکتبر: گشایش کنفرانس مادرید توسط رؤسای جمهوری آمریکا و شوروی جورج بوش و میخائل گورباچف، و به دنبال آن اولین مذاکرات دو گانه بین اسرائیل و همسایگان عرب (۳ نوامبر) با شرکت فلسطینیان در چارچوب هیأت نمایندگی مشترک اردنی - فلسطینی.

۱۹۹۲

۲۳ ژوئن: پیروزی اسحاق رابین و حزب کارگر در انتخابات مجلس اسرائیل.

اسرائیل، فلسطین : حقایق پیرامون يك كشمکش ۱۲۳

۱۹۹۳

۱۰ - ۹ سپتامبر: به رسمیت شناختن متقابل ساف و دولت اسرائیل
۱۳ سپتامبر: امضای بیانیه اصولی توافق موقت برای خودگردانی در
حضور اسحاق رابین و یاسر عرفات توسط ساف و دولت اسرائیل.

۱۹۹۴

۲۵ فوریه: کشتار در مسجد شهر الخلیل: باروخ گلدشتاین (از مهاجران
یهودی)، ۲۹ فلسطینی را به قتل می رساند.
۲۹ فوریه: قرارداد پاریس بین اسرائیل و ساف در مسائل اقتصادی.
۴ مه: قرارداد قاهره بین اسحاق رابین و یاسر عرفات در مورد چگونگی
اجرای بیانیه اصولی اسرائیل - فلسطین.
۱ ژوئیه: بازگشت عرفات به غزه
۱۴ اکتبر: اهداء جایزه صلح نوبل به طور مشترك به یاسر عرفات، شیمون
پرز و اسحاق رابین.
۲۶ اکتبر: امضاء يك معاهده صلح بین اسرائیل و اردن.

۱۹۹۵

۲۸ سپتامبر: امضاء قرارداد های گسترش خودگردانی بر ساحل غربی رود
اردن (موسوم به معاهدات دوم اسلو) توسط یاسر عرفات و اسحاق رابین در
واشنگتن.
۴ نوامبر: قتل اسحاق رابین بدست يك دانشجوی دست راستی افراطی
اسرائیلی. شیمون پرز جانشین وی می شود.
نوامبر - دسامبر: پایان عقب نشینی ارتش اسرائیل از شهر های فلسطینی به
استثنای الخلیل (هبرون).

۱۹۹۶

۲۰ ژانویه: انتخاب یاسر عرفات به ریاست تشکیلات خودگردان فلسطینی.
طرفدارانش دوسوم از ۸۰ کرسی شورای خودگردانی را که نامش به شورای مقننه
تبدیل می شود، به خود اختصاص می دهند.

۱۲۴.....الن گرش

فوریه - مارس: به انتقام قتل یحیی عیاش از جنبش حماس معروف به «مهندس»، توسط پلیس مخفی اسرائیل، حماس در بیت المقدس، تل آویو و عسقلان (اشکلون) یک سری سوء قصد های خونین که بیش از صد کشته داد، سازمان میدهد. این سوء قصد ها دولت پرز را متزلزل میکند.

آوریل: عملیات ارتش اسرائیل علیه لبنان موسوم به «خوشه های خشم».

۱۸ آوریل: کشتار صد نفر غیرنظامی که به اردوگاه سازمان ملل در قانا [دهکده ای در جنوب لبنان] پناه برده بودند، زیر بمب های اسرائیل (برقراری آتش بس روز ۲۷ آوریل).

۲۴ آوریل: اولین نشست شورای ملی فلسطین در غزه. تمام بند هائی که حق موجودیت اسرائیل را رد میکند، از منشور ملی فلسطین حذف می گردد.

۲۹ مه: پیروزی بنیامین نتانیا هو و ائتلاف راست، راست افراطی و مذهبیون در انتخابات اسرائیل با اختلاف کم در برابر رقیب.

۲۹ - ۲۷ سپتامبر: افتتاح یک تونل توسط شهرداری یهودی بیت المقدس در مجاورت مسجد اقصی. شدید ترین خشونت های سرزمین های اشغالی را پس از پایان انتفاضه موجب می شود (۷۶ کشته).

۱۹۹۷

۱۵ ژانویه: توافق نامه درباره تخلیه ارتش اسرائیل از شهر الخلیل.
۲۵ سپتامبر: بسته شدن ۱۶ دفتر و انجمن وابسته به حماس توسط پلیس تشکیلات خودمختار فلسطین.

۱۹۹۹

۴ مه: پایان دوره خودمختاری فلسطینی طبق پیش بینی بیانیه اصولی ۱۳ سپتامبر ۱۹۹۳. شورای مرکزی ساف تعویق اعلام دولت مستقل فلسطینی را می پذیرد.

۱۷ مه: انتخابات در اسرائیل برای گزینش ۱۲۰ نماینده مجلس و نخست وزیر: پیروزی نامزد حزب کارگر ایهود باراک با اختلاف زیاد نسبت به رقیب اش.

۲۰۰۰

اسرائیل، فلسطین : حقایق پیرامون يك کشمکش ۱۲۵

ماه مه: عقب نشینی قبل از موعد ارتش اسرائیل از جنوب لبنان (این عقب نشینی برای ۷ ژوئیه پیش بینی شده بود).

۲۴ - ۱۱ ژوئیه: مذاکرات در کمپ دیوید بین ایهود باراک، یاسر عرفات و بیل کلینتون

۲۸ سپتامبر: بازدید رهبر حزب لیکود، آریل شارون از صحن مسجد اقصی در بیت المقدس. نخستین درگیری ها و با آن، اولین قربانی ها و آغاز انتفاضه دوم.

۲۰۰۱

۲۷ - ۲۱ ژانویه، مذاکرات طابا بین اسرائیل و فلسطین.

۶ فوریه: نامزد راست، آریل شارون با ۶۲/۵ درصد آراء به نخست وزیر اسرائیل می رسد.

ادامهء گاه شمار وقایع (افزودهء مترجم)

با استفاده از صفحهء اینترنتی ماهنامهء لوموند دیپلماتیک

www.monde-diplomatique.fr

۲۰۰۱

۷ مارس: تشکیل دولت ائتلاف ملی توسط آریل شارون رهبر راست اسرائیل با پشتیبانی ۸ حزب.

مارس و آوریل: ادامهء حملات اسرائیل از هوا و زمین به شهرهای فلسطینی. ۲۲ آوریل: قتل يك كودك در جنوب غزه (چهارصدمین قربانی فلسطینی از آغاز انتفاضه ۲۸ سپتامبر ۲۰۰۰).

۵ مه: انتشار گزارش سناتور آمریکائی جورج میچل دربارهء خشونت در اسرائیل و خواست پایان دادن به کولونی سازی در سرزمین های اشغالی.

اواخر مه: طرح شکایت ۲۲ نفر از قربانیان جان بدربرده از کشتار صبرا و شاتیلا علیه آریل شارون در دادگستری بروکسل (بلژیک).

۱۲۶.....الن گرش

۱۴ اوت: برای نخستین بار از آغاز انتفاضه، ورود ارتش اسرائیل به یک شهر فلسطینی تحت کنترل تشکیلات خودمختار (جنین).
۱۷ اکتبر: کشته شدن وزیرمستعفی جهانگردی اسرائیل رهاوام زوی توسط یکی از مبارزین جبهه خلق برای آزادی فلسطین.
۱۸ تا ۲۱ اکتبر: یورش ارتش اسرائیل به تلافی کشته شدن وزیر مزبور به ۶ شهر فلسطینی و کشته شدن بیش از ۴۰ فلسطینی در یک هفته.
۲۹ نوامبر: قتل هزارمین فرد فلسطینی (ازاول انتفاضه) در نزدیکی نابلس توسط ارتش اسرائیل.
۱۵-۱۲ دسامبر: حمله هوایی ماهی اف ۱۶ ارتش اسرائیل به تأسیسات تشکیلات خودگردان فلسطین.
۲۴ دسامبر ۲۰۰۱: جلوگیری از شرکت یاسر عرفات در مراسم عید میلاد مسیح در بیت لحم، به دستور شارون.
۲۶ دسامبر: رسیدن بنیامین بن الیعازر که در کابینه شارون وزیر دفاع بود به رهبری حزب کارگر.

۲۰۰۲

۳ ژانویه: توقیف کشتی کارین آ (Karine A)، که بنا بر ادعای دولت اسرائیل از ایران به مقصد فلسطینی ها اسلحه و مهمات حمل میکرد، توسط ارتش اسرائیل.
۹ ژانویه: اختصاص یک اعتبار ۹ میلیون دلاری برای جلب یهودیان فرانسه، آرژانتین و آفریقای جنوبی به اسرائیل از طرف دولت اسرائیل. در اثر انتفاضه، در سال ۲۰۰۱ مهاجرت به میزان ۲۱ درصد کاهش یافته است.
۱۱ ژانویه: ویرانی باند فرودگاه غزه توسط بولدرهای ارتش اسرائیل.
۱۹ ژانویه: نابودی ساختمان رادیو «صدای فلسطین» در رام الله توسط ارتش اسرائیل.
۲۵ ژانویه: اعلام امتناع ۵۲ سرباز وظیفه و احتیاط اسرائیلی از خدمت [شرکت در جنگ] در مناطق اشغالی فلسطین. جنگی که هدفش «استثمار، اخراج، تحقیر و گرسنگی یک خلق است». دو ماه بعد شمار آنان به ۵۰۰ نفر میرسد.

اسرائیل، فلسطین : حقایق پیرامون يك کشمکش ۱۲۷

۲۹ ژانویه: اعتراض قاطع اتحادیه اروپا به ویرانی ساختمان های تشکیلات فلسطینی بدست ارتش اسرائیل.

۹ و ۱۷ فوریه: تظاهرات بزرگ صلح طلبان اسرائیل در تل آویو.

۱۸ فوریه اعلام طرح ولیعهد عربستان سعودی برای صلح و عادی سازی روابط کل کشورهای عرب با اسرائیل مشروط به عقب نشینی کامل اسرائیل به مرزهای سال ۱۹۶۷ (قبل از جنگ).

۲۰-۲۱ فوریه: بمباران وحمله اسرائیل در ابعاد وسیع، ۲۸ کشته و نابودی قرارگاه مرکزی عرفات و ساختمان رادیو وتلوویزیون در شهر رام الله.
۸ مارس: اشغال ومحاصره شهر بیت لحم و اماکن مقدس مذهبی آن توسط ارتش اسرائیل.

۹-۱۲ مارس: دستگیری ۲۰۰۰ فلسطینی توسط ارتش اسرائیل.

۱۳ مارس: تصویب قطعنامه ۱۳۹۷ در شورای امنیت سازمان ملل [۱۴ رای موافق - ۱ ممتنع (سوریه)] که برای اولین بار از همزیستی «دو دولت، اسرائیل و فلسطین در کنار هم و در داخل مرزهای شناخته شده و مطمئن» صحبت میکند.
۱۵ مارس: آغاز يك سری تظاهرات وسیع همبستگی با مقاومت فلسطین در کشورهای عربی و اروپا.

۲۷ مارس: گشایش کنفرانس سران عرب و بحث در باره پیشنهاد عربستان سعودی. تصویب طرح صلح عربستان.

محاصره مقر فرماندهی عرفات در رام الله

تعداد کشته های فلسطینی از ۱۲۰۰ تجاوز میکند (از اسرائیلی ها شمار کشتگان به ۴۰۰ می رسد که ۳۵۰ نفرشان از زمان به قدرت رسیدن شارون بوده است).

۳۰ مارس: تصویب قطعنامه ۱۴۰۲ در مورد خروج اسرائیل از رام الله در شورای امنیت سازمان ملل متحد.

۳۱ مارس: درگیری گارد حفاظتی عرفات و نیروهای اسرائیلی؛ از ۵۰۰ نفر اروپایی و آمریکایی که برای پشتیبانی از مردم فلسطین در سرزمین های اشغالی حضور دارند، ۴۰ نفرشان به عنوان سپر انسانی جهت حفظ جان عرفات در مقر او

۱۲۸.....الذ گرش

بسر میبند.

۲ آوریل: اشغال شهر خودگردان بیت لحم، به دنبال رام الله، قلقیلیه و تولکرم توسط ارتش اسرائیل.

مری رابینسون کمیسر عالی سازمان ملل در امور حقوق بشر خواستار ارسال ناظرین بین المللی و یک هیئت کمیسیون حقوق بشر به سرزمین های اشغالی است.
۵ آوریل : تظاهرات وسیع پشتیبانی از فلسطین در تهران.

تصویب قطعنامه پیشنهادی مری رابینسون در کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل در ژنو با ۴۴ رأی در مقابل ۷ رأی ممتنع برای ارسال ناظر به خاورمیانه.
۱۰ آوریل: رأی پارلمان اروپا برای توصیه به اتحادیه اروپا جهت معلق کردن قرارداد همکاری اسرائیل و اتحادیه اروپا (که طرف عمده بازرگانی با اسرائیل است).

۱۶ آوریل: اشغال شهر تولکرم توسط ارتش اسرائیل.

تقاضای سازمان عفو بین الملل از سازمان ملل متحد برای آغاز تحقیقات در مورد نقض حقوق اهالی اردوگاه جنین.

کمیسر اروپایی برای امور خارجی کریس پاتن از اسرائیل میخواهد که کمیسیون تحقیق سازمان ملل (در مورد جنایات اردوگاه جنین) را بپذیرد.

۱۸ آوریل: تأیید ویرانی اردوگاه جنین از طرف وزارت خارجه اسرائیل ولی تکذیب کشتار. تری رود لارنس فرستاده ویژه سازمان ملل، پس از بازدید از جنین میگوید که «صحنه هولناکی که دیده غیر قابل فهم است».

۱۹ آوریل: ارتش اسرائیل پس از سه هفته اشغال و عملیات نظامی، جنین را ترک می کند. این ارتش با تکذیب کشتار ادعا میکند که ۴۸ فلسطینی در این اردوگاه کشته شده اند.

اعلام خودداری مری رابینسون از اعزام هیئت تحقیق به جنین به خاطر عدم پذیرش اسرائیل.

۲۲ آوریل: اعلام ترکیب هیئت حقیقت یاب سازمان ملل از طرف کوفی عنان

دبیر کل سازمان ملل برای اعزام به جنین

۲۳ آوریل: اسرائیل توافق قبلی خود را برای اعزام هیئت جستجوی حقیقت

اسرائیل، فلسطین : حقایق پیرامون يك کشمکش ۱۲۹

به جنین پس می گیرد.

۲۸ آوریل: تظاهرات بزرگ در پاریس برای صلحی عادلانه در خاور میانه،

۲ مه: خروج «پیروزمندانه» عرفات از مقر فرماندهی خود در رام الله که بیش از يك ماه در محاصره ارتش اسرائیل قرار داشت.

۱۰ مه: پایان محاصره کلیسای میلاد در بیت لحم با خروج ۱۲۳ فلسطینی که به مدت ۳۹ روز بدانجا پناه برده بودند.

۱۳ نفر از آنان بنا به فشار اسرائیلی ها از وطن خود تبعید و به قبرس و سپس به چند کشور اروپایی منتقل شدند. ۲۶ نفر هم به غزه انتقال یافتند.
- اسرائیل آماده حمله به غزه می شود.

۱۳ مه: کابینه اسرائیل به اتفاق آراء تشکیل هرگونه دولت فلسطینی را رد می کند.

۱۶ مه : ایلان پاپه، از مورخین جدید اسرائیلی به اخراج از دانشگاه حيفا تهدید می شود. او از تز دکترای دانشجویی به نام تئودور کاتز پیرامون کشتار فلسطینی ها در دهکده تانتورا به دست اسرائیلی ها در ۱۹۴۸ پشتیبانی کرده است.

۶ ژوئن: در حمله ارتش اسرائیل به مقر عرفات در رام الله يك محافظ وی کشته و ۷ نفر زخمی می شوند.

۱۰ ژوئن: ترمیم کابینه فلسطین: تعداد وزراء از ۳۱ به ۲۱ تقلیل می یابد. وزارت کشور را عبد الزاق الیحیی (مذاکره کننده سابق با مقامات اسرائیلی) به عهده می گیرد. این تغییر کابینه اولین گام از پروژه رفرم تشکیلات فلسطینی ست.
۱۹ ژوئن: آغاز عملیات جدید ارتش اسرائیل در سرزمین های فلسطینی.

۲۴ ژوئن: جرج بوش تشکیل دولت فلسطین را به ایجاد «يك رهبری جدید فلسطینی که غیر از گذشته باشد» منوط کرد.

۲۷ ژوئن: وزرای خارجه ۵۷ کشور عضو سازمان کنفرانس اسلامی از یاسر عرفات پشتیبانی می کنند.

۲۱ ژوئن: ارتش اسرائیل بخش اعظم مقر عرفات (موسوم به مقاطعه) را

۱۳۰.....الذکر

منفجر و ویران می کند.

۹ ژوئیه: پلیس اسرائیل قسمت اداری دانشگاه فلسطینی القدس را در بیت المقدس شرقی می بندد. اسرائیل «خانه شرق» را نیز که دفتر غیر رسمی ساف بوده مدتها ست بسته است.

۱۵ ژوئیه: ۱۵۰۰ نفر از فلسطینی ها که کارشان را در نتیجه محاصره و منع عبور و مرور از دست داده اند جلوی دفتر ملل متحد برای کمک به پناهندگان دست به تظاهرات می زنند. آن ها به اقدامات اشغالگران اعتراض دارند.
۱۷ ژوئیه: یاسر عرفات برای انتخابات ریاست «دولت فلسطینی» نامزد می شود.

۲۳ ژوئیه: حمله هواپیماهای اسرائیلی به غزه: ۱۷ نفر کشته می شوند از جمله ۹ کودک.

سپتامبر ۲۰۰۲: ساختن دیواری بلند و دراز که سرزمین های فلسطینی را در ظاهر هم به زندانی کامل تبدیل می کند آغاز می شود (رك. به ه مقاله «دیوار ننگ» در لوموند دیپلوماتیک، نوامبر ۲۰۰۲)

طبق آمار روزنامه لوموند (۱۲ ژانویه ۲۰۰۳) از آغاز انتفاضه دوم (۲۸ سپتامبر ۲۰۰۰) ۲۸۵۰ نفر کشته شده اند که دوسوم آن ها فلسطینی اند.
از ۲۸ سپتامبر ۲۰۰۰ تا دوم ژانویه ۲۰۰۳، تعداد ۲۱۲۵ فلسطینی در حملات ارتش اسرائیل یا سوء قصدها جان خود را از دست داده اند و بیش از ۴۱ هزار فلسطینی زخمی شده اند.

۴۰۳ نفر از کشته شدگان کمتر از ۱۷ سال داشته اند و ۸۵ درصد آنان غیرنظامی بوده اند. در این مدت ۷ روزنامه نگار فلسطینی و یک خبرنگار ایتالیایی نیز جان خود را از دست داده اند.

از ۲۹ مارس ۲۰۰۲ تا ژانویه ۲۰۰۳ تعداد ۱۵ هزار فلسطینی دستگیر شده اند که حدود ۸ هزار نفر از آنان همچنان در زندان بسر می برند.

(با استفاده از سایت: www.solidarité-palestine.org)